

„Не щж вече селянка да бжда,
Искамъ да съмъ голѣма болѣрка.“

Става дѣдо, на море отива,
А море се силно разиграло.
Дѣдо вика, златна рибка клика;
Иде рибка па си дѣдо пита:
„Що е, дѣдо, и какво ти трѣба?“
Съ поклонъ дѣдо рибки отговаря:
„Ой, смили се, рибко господарко,
Пуста баба по-проста става,
Сал' се кара, мира ми не дава.
Не ще вече селянка да бжде,
Иска да е голѣма болѣрка!“
Рибка дѣду тихомъ отговаря:
„Иди съ Богомъ, не грижи се, дѣдо,
Като иска и то ще да стане.“

На се враща дѣдо нашъ при баба.
Що да види? Гледа и не вѣрва!
Предъ него сж дворове широки,
Посрѣдъ двори домове високи.
На чардаци неговата баба,